

**Утврдување на царинската вредност на носители на податоци наменети за употреба во машините за автоматска обработка на податоци
(член 39 од ЦЗ)**

При утврдување на царинската вредност на увезени носители на податоци кои податоци или програмски инструкции се наменети за употреба во машините за автоматска обработка на податоци, се земаат предвид само трошоците или вредноста на носителите на податоци. Царинската вредност на увезените носители на податоци или инструкции, нема да ги вклучува трошоците или вредноста на податоците или инструкциите, под услов тие трошоци или вредности да се одвоени од трошоците или вредностите на носители на податоци.

Под поимот „носители на податоци“ не се подразбираат интегрирани кола, полупроводници и слични направи или производи во кои се вградени такви интегрирани кола или направи. Поимот „податоци или инструкции“ не се однесува на звучни, кинематографски или видео записи.

Во пракса често пати се појавува проблем во однос на тоа како треба да се разделат трошоците или вредноста на податоците или инструкциите од, трошоците или вредноста на самиот носител на податоци. Понекогаш во фактурите е наведена цената на програмот „софтверот“ и на носителот на податоци, а во други случаи е позната цената на носителот на податоци или се познати само трошоците или вредноста на податоците или инструкциите.

Самиот факт кога во фактурата која ја прати стоката не се посебно одвоени трошоците или вредноста на податоците или инструкциите од, трошоците или вредноста на носителите на податоци, не значи дека одредбите од член 39 од ЦЗ не можат да се применат.

Целта на одредбите на член 39 од ЦЗ е при царинење на носителите на податоци „софтвер“ кои содржат податоци или инструкции, царинската вредност да преставува само трошоци или вредноста на носителите на податоци. Поради ова изразот „одвоени“ треба да се толкува што е можно пошироко, односно ако се познати само трошоците или вредноста на носителите на податоци треба да се смета дека трошоците или вредноста на податоците или инструкциите се одвоени.

Во случај кога е познат еден елемент („трошоците или вредноста на податоците или инструкциите“ или „трошоците или вредноста на носителите на податоци“) вториот елемент за утврдување на царинската вредност може да се утврдува со примена на одредбите од ЦЗ. Слична пресметка, заради утврдување на одвоени вредности, може да се спроведе во случаите кога е позната вкупната цена и на двата елемента. Во пракса, барањето на решение за одвојување на вредностите на елементите треба секогаш да се одвива во соработка со увозникот. Ако увозникот во моментот на утврдување на царинската вредност не може да го задоволи условот од член 39 (одвоеност на елементите) може да се применат одредбите од член 44 од ЦЗ.

Ваквиот начин на постапување со носители на податоци кои содржат податоци или програмски инструкции наменети за употреба во машините за автоматска обработка се однесува за целите на утврдување на царинската вредност, а не и за целите на прибирање на статистички податоци.